

Overweging De Cromhoff, ouderenviering

Donderdag jaar C 2022-05-05

(Handelingen 8, 26-40) - Johannes 6, 44-51

We lezen vandaag een wonderlijke tekst: dat Jezus zegt dat Hij zelf het levende brood is dat uit de hemel is neergedaald. Geen gewoon brood, maar hemels brood. Hoe kunnen we dat geloven?

Manna was al hemels, want dat was het brood dat uit de hemel neerdaalde toen het volk onderweg was in de woestijn en geen eten meer had. God had zijn volk-onderweg gekozen, had óns gekozen, en sloot later een verbond met ons: de tien geboden – richtingwijzers die als een belofte naar het hemelse koninkrijk wijzen voor wie daarnaar leeft.

Maar leven kun je niet alleen met leefregels. Je hebt ook voedsel nodig. God schonk ons manna om sterk te blijven, om door te kunnen gaan, om het uitzicht te houden op het beloofde land: dat was voedsel voor onderweg, onderweg naar het beloofde land. Beloofd land. Hemel op aarde.

Hemel en aarde, God en de mens, zijn al vanaf het begin met elkaar verbonden. Onze hulp is immers in de Naam van de Heer. Hij die hemel en aarde gemaakt heeft, die trouw houdt tot in eeuwigheid en niet loslaat het werk van zijn handen.

Hemel en aarde liggen niet tegenover elkaar, maar horen bij elkaar. Jezus verbindt deze werelden. Hij is de Weg.

Jezus is zo innig verbonden met God dat wie Hem ziet, weet wie God is, onze Vader. Onze Vader is een God die met ons begaan is, ons niet laat vallen en het steeds opnieuw met ons probeert, wat er ook gebeurt. Hij trekt met ons mee door de woestijn.

In Jezus is God vlees geworden. Jezus' naam betekent niet voor niets: God is met ons, God redt. God is solidair met ons en weet hoe het is om mens te zijn, hoe het is om door woestijnen te trekken. Jezus, zoon van God, is Gods liefdevolle verbond met ons. Jezus laat ons een trouwe God zien. Een trouwe God die niet een tegenover is, maar met ons verbonden is.

Als wij ons met Jezus verbinden en Hem als voedsel tot ons nemen, zullen ook wij ons steeds meer verbonden voelen met God zelf. Jezus is geen manna, maar méér dan manna. Niet zomaar brood, maar Levend brood.

Dat is de betekenis van de eucharistie, van het heilige brood dat we mogen ontvangen als we te communie gaan. Een gang waarin we God danken en met Hem communiceren, waarin God zich in ons nestelt, ons doet groeien in dankbaarheid en medemenselijkheid. Zodat we steeds meer God zijn gang kunnen laten gaan in ons en wij steeds meer op hem gaan gelijken.

Jezus is levend brood: niet alleen voedsel voor onderweg, maar voedsel dat leven geeft. Voedsel dat leven gunt. Voedsel dat leven ís. Bróód dat leven is.

Brood: essentieel voedsel. Brood: het meest eenvoudige en het meest voor de hand liggende, het meest basale voedsel.

Brood is niets meer dan meel en water. En brood is ook veel méér. Denk aan de graankorrel, denk aan de bron. Jezus is de graankorrel die sterft, waaruit een aar groeit met vele korrels. Indien het sterft, brengt het veel vrucht voort. Water is de bron, zoals God onze bron is, zoals Jezus het levend water is. Samen maken zij het levend brood.

Meel en water. Meer hebben we niet nodig om te leven. Zo eenvoudig is God: Hij is er in het meest eenvoudige, in het leven-gevende, in het voeden, in het delen.

We kunnen hier meteen denken aan het gebed tot Onze Vader: geef ons heden ons dagelijks brood. We mogen God vragen om dagelijks gevoed te worden met brood; met heel gewoon brood én met dat ongewone brood dat Jezus is. Voedsel, om van te leven. Voedsel dat ons leven gééft. Voedsel, brood, dat méér doet dan ons alleen maar in leven houden. Geen oppervlakkig leven, maar een leven in verbondenheid met onze Vader, met God.

Die eenvoud van brood, die eenvoud van God, herkennen we in eenvoudige gebaren die ons doen opleven, die ons troosten, die ons verder helpen, die ons gaande houden. Eenvoudige gebaren die ons troosten en helpen, waarmee wij anderen gaande houden. Eenvoudige gebaren die wonderen kunnen doen.

Die eenvoud van brood zit in het delen van een vriendelijk woord, een vriendelijke blik. Een lief gebaar, een woord van troost. Ook dat is leven-gevend brood. Als we ons gebroken voelen, kan dat ons helen.

Want in onze gebrokenheid, in die graankorrel die sterft, komt Jezus tevoorschijn: Gods liefde in overvloed.

We worden gesterkt als we ons laten voeden door zijn Woord. Als we delen in zijn Lichaam, die wij mogen ontvangen als we te communie gaan. Dan kunnen wij het leven weer aan. Kunnen wij weer leven. En bij elk vallen kunnen wij dan weer opstaan, geholpen door Jezus, die zich kenbaar maakt in mensen om ons heen die ons hélpén opstaan: met een blik, een gebaar, een woord, een daad.

In onze gebrokenheid kunnen wij weer opstaan wanneer wij ons laten voeden door Jezus. Zo worden wij, in onze gebrokenheid, weer geheeld door Jezus zelf. Dat geeft eeuwig léven. Goed leven. Wie dat gelooft hééft eeuwig leven.

Leven ten bate van het leven van de wereld. Daarin herkennen wij Jezus als het brood des levens. We hebben Jezus broodnodig!

Amen.